

М. 8

Отъ Къртумъ

Промента еб Дона,
Размента еб она,
Но поле широко,
но гъули широко,
Удранъ гърбо стопо,
Тогоръ гърбо - го седе
Седе нудо младо.

Отъ галекъ вика
Вика еб пробика:

Върни ми еб Дона,
Върни ми еб мила!
Немой ми си нди.

Обде ногоръ гърбо - го;
Отъ не заминуе
Млада и жена.

Туба ми си има
Седумъ самовили,
Аманъла си вързубаиъ,
Ттебе ми зе рекаиъ.
Кастъ си горю Дона,
Кастъ си горю она,
Глазуръ еб по върна
Дона си отице,
Отъ галекъ вика
На неина - за майка!

